

Sygn. akt IV KZ 20/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **A.K.**

skazanego z arty. 158 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 kwietnia 2016 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego-Odwoławczego

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 grudnia 2015 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 24 listopada 2015 r. uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie uchylić i sprawę przekazać Przewodniczącemu VI Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. w celu podjęcia dalszych czynności w związku z wnioskiem.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 grudnia 2015 r., odmówiono przyjęcia wniosku obrońcy skazanego A. K., adw. D. W., o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 listopada 2015 r. z uzasadnieniem. Odmowę umotywowano przekroczeniem terminu zawitego do wniesienia wniosku. W ocenie wydającego zaskarżone zarządzenie Przewodniczącego doręczenie odpisu wyroku Sądu odwoławczego obrońcy, który nie był obecny przy jego ogłoszeniu, ma

charakter informacyjny i nie otwiera terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Skutkiem tego termin na złożenie wniosku o wyrok z uzasadnieniem biegł dla obrońcy od ogłoszenia wyroku, a zatem upłynął 1 grudnia, zaś wniosek obrońcy wpłynął 18 grudnia 2015 r. Nadto nastąpiło to po upływie terminu na złożenie omawianego wniosku przez samego skazanego, który odebrał odpis wyroku 2 grudnia 2015 r., a zatem mógł skutecznie wnieść o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia do 9 grudnia 2015 r.

Na zarządzenie powyższe obrońca wniósł zażalenie, w którym zarzucił obrazę przepisów postępowania, tj. art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 100 § 3 k.p.k. i art. 140 k.p.k., poprzez przyjęcie, że doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego obrońcy nieobecnemu przy jego ogłoszeniu, ma charakter jedynie informacyjny i nie otwiera terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, podczas gdy z brzmienia tych przepisów wynika wprost, że jeżeli oskarżony nie był obecny przy ogłoszeniu wyroku, należy ten wyrok doręczyć zarówno oskarżonemu, jak też – na podstawie art. 140 k.p.k. – jego obrońcy, i dopiero data doręczenia otwiera siedmiodniowy termin do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku.

W konkluzji zażalenia obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zgodzić się z zarzutem obrońcy, że Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. błędnie przyjął ogłoszenie wyroku jako początek (dla obrońcy) biegu terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem. Treść przepisów art. 100 § 3 k.p.k., art. 140 k.p.k. oraz art. 524 § 1 k.p.k., w brzmieniu po 1 lipca 2015 r., (a obowiązującym do dnia 14 kwietnia 2016 r.) nie dawał podstaw do twierdzenia, że doręczenie wyroku obrońcy wobec jego nieobecności przy ogłoszeniu wyroku ma jedynie charakter „informacyjny”, co miałyby oznaczać, że nie jest to doręczenie w rozumieniu art. 524 § 1 k.p.k. Trafnie zauważa obrońca, że pogląd wyrażony w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego, którego autorytetem wsparł się Przewodniczący w

uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, wyrażony był nie tylko w innym stanie faktycznym, ale przede wszystkim na gruncie innego, obowiązującego przed 1 lipca 2015 r., brzmienia art. 100 § 2 i 3 k.p.k. i w odniesieniu do postanowienia, nie zaś wyroku.

Stosownie do obowiązującej do dnia 14 kwietnia 2016 r. treści art. 100 § 3 k.p.k., wyrok doręczało się stronom (więc również i obrońcom – art. 140 k.p.k.), a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie wydanego na posiedzeniu także pokrzywdzonemu, chyba że byli obecni przy jego ogłoszeniu. Niewątpliwie norma ta odnosiła się również do wyroku sądu odwoławczego. Wobec nieobecności oskarżonego i obrońcy na ogłoszeniu wyroku w dniu 24 listopada 2015 r. (k. 589) wyrok należało tym osobom doręczyć, w konsekwencji czego, stosownie do treści art. 524 § 1 k.p.k., 7-dniowy termin do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem biegł dla skazanego i obrońcy od doręczenia wyroku. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że termin ten biegł dla obrońcy od 11 grudnia (k. 621) i upłynął 18 grudnia 2015 r., a zatem wniosek o sporządzenie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem złożony został w ostatnim dniu terminu (k. 625),

Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 1 kwietnia 2016 r.) art. 100 § 3 k.p.k. otrzymał (od 15 kwietnia 2016 r. - art. 28 ustawy z dnia 11 marca 2016 r.) nowe brzmienie, stosownie do którego wyrok podlega doręczeniu z urzędu każdej stronie (a więc także i obrońcy oskarżonego - art. 140 k.p.k.), która nie była obecna przy jego ogłoszeniu i dotyczy to zarówno wyroku wydanego na rozprawie, jak i na posiedzeniu.

Stwierdzona sytuacja zmusza Sąd Najwyższy do uchylecia zaskarżonego zarządzenia i przekazania sprawy Przewodniczącemu VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. celem nadania biegu przedmiotowemu wnioskowi obrońcy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.